

[Brøndlund Nielsen.]

kommer sådanne reguleringer, men at der blot åbnes mulighed for det.

Endvidere forstod jeg, at hr. Morten Lange var inde på det samme, som jeg var inde på tidligere, nemlig at det ville være ønskeligt, om man kunne skære de toppe væk, der undertiden kommer i tilgangen til enkelte uddannelser og er ved at slå dem fuldstændig i stykker.

Jeg er ganske enig i hr. Chr. Christensens bemærkning om, at der også må tænkes på den holdning, der er tale om inden for de videregående uddannelser, og i den forbindelse vil jeg godt slutte af med et citat fra noget, som Erik Ib Schmidt har skrevet. Så vidt jeg ved, har Erik Ib Schmidt ikke altid været tilhænger af de liberale idealer, men jeg synes, han har skrevet noget meget rigtigt i tidsskriftet Uddannelse om disse ting. Han skriver:

„Den vanskelige pædagogiske balancekunst består i at give de unge en positivt værdiladent holdning over for de demokratiske og liberale idealer, samtidig med at der sikres en kritisk holdning og selvstændig stillingtagen og tillige en forstående og tolerant holdning over for andre kultur- og styreformere.“

Jeg mener, det er et rigtigt og væsentligt synspunkt. Erik Ib Schmidt mener endda, at der er tegn på, at dette haster, og jeg tror, at det er noget af det, det også er rigtigt at få med her: de videregående uddannelsers bidrag til holdninger og også i videre forstand menneskelig indstilling.

K. Helveg Petersen (RV):

Nu nærmer vi os noget af det, vi egentlig burde bruge mere tid til. Hr. Træff gjorde den bemærkning, at det kunne ikke nytte noget at tale om livskvalitet. Det må jeg nok sige. Det burde vi nok bruge meget mere tid til, og jeg tror, vi kommer til at diskutere de spørgsmål, når vi vil vove os ind på en overvejelse af andre værdier som alternativ til en fortsat økonomisk vækst.

Hr. Træff var inde på spørgsmålet om EF-kompetencen, og derom vil jeg sige, at forle-

den dag førtes der i Europaparlamentet — jeg var ordfører i den sag — en diskussion om diplomer, eksamensbeviser. Det, Europaparlamentet indstiller, er ganske enkelt, at vi ikke har nogen uniformregler, i al almindelighed vil en akademisk uddannelse accepteret i et land også blive accepteret i et andet, og derfor er de danske uddannelser altså EF-kompetente. Der er problemer i forbindelse med specielle uddannelser, men stort set bliver det linjen.

Et par bemærkninger meget summarisk. Flere har været inde på sammenhæng mellem alle uddannelser. Fru Ritt Bjerregaard startede, og andre fulgte det op. Jeg vil blot sige, at der er ikke nogen tvivl om, at der er et fælles træk i hele den udviklingslinje, der tegner sig, og det er tilnærmelsen mellem institution og omgivelserne. Det er fremmed for os, når vi diskuterer uddannelserne. Det er vi ikke vænnet til, men det begynder jo. I folkeskoledrøftelserne er vi inde på spørgsmålet om, hvordan vi kan gøre uddannelsen mere meningsfyldt ved at sige: ja men de børn, der ikke synes, skolen giver dem noget, må ud og prøve kræfterne og hente erfaringer, og det er just det, der er tale om. Derfor er der ingen modsætning mellem tilægnelsen af praktisk erfaring og kundskaber, for det går hånd i hånd. Dette at tilegne sig erfaringer styrker mulighederne for at få kundskaber. Det var det, hr. Poul Boeg og fru Inger Stilling Pedersen var inde på.

Må jeg om basisuddannelserne sige, at det er ikke muligt for os at komme ind på en lang drøftelse af de ting, som hr. Morten Lange nævnte, alle disse muligheder, disse mange løsninger, der findes for indretning af vore uddannelser. Jeg tror, det er Erik Høgh, der har en artikel i Berlingske Tidende i dag, hvori han siger, at der er en snes millioner forskellige løsninger. Vi kan nok skrælle en del fra, men det afgørende, når vi taler om disse basisuddannelser, er, at vi accepterer, at vi just er begyndt på det. Det er let nok at sige: ja men der er ikke noget virkelig reelt grundlag, vi ved ikke, om de kan bruges. Nej, for vi har ikke drøft-